

Láng Zsolt polgármester szerint egyre nagyobb az igény a rendezett környezetre

Része vagyok a kerület életének

Negyvenegy éve él a II. kerületben, ismeri utcáit és tereit. Történetét évek óta személyesen is formálja. A választók bizalmából Láng Zsolt a kilencedik évét kezdi meg polgármesterként. A rendezett környezetről, a tanítható felelősségről és a civil szerepvállalásról beszélgettünk.

TÓTH IDA | pestbudailatkep@hetivalasz.hu

– A kerületi polgármesterek az önkormányzati választási rendszer átalakításával a Fővárosi Közgyűlés tagjaivá váltak. Hogyan értékeli a változást?

– Jó iránynak látom, hogy a budapesti polgármesterek a Fővárosi Közgyűlés tagjai lettek. Bár valamennyien kötődünk helyi közösségeinkhez, pontosan tudjuk, hogy számos feladat csak a nagy egész összefüggésében kezelhető és oldható meg. A fővárosi és a helyi érdek gyakran el sem választható, hisz' a közlekedés fejlesztése, a zöld felület növelése és a legtöbb beruházás egész Budapestet érinti. Bízom abban, hogy testületünket majd olyan konstruktív szemlélet jellemzi, amelyben a fővárosi és a kerületi érdekek hatékony képviselője nem nélkülözi a belátást, az együttműködést.

– Kilencedik évét kezdi meg polgármesterként. Melyek az elmúlt évek fejlesztéseinek tanulságai, és milyen kihívások előtt áll a II. kerület?

– Úgy tapasztalom, hogy az itt élők számítottak és számítanak a kerület vezetésére, a fővárosra és a kormányra néhány kiemelkedő fejlesztés megvalósulásában. Így várakozással tekintenek a volt Ipari Minisztérium területének rendezése és a Széll Kálmán tér megújulása elé. Kéztudott, hogy ez utóbbi a mostani állapotában méltatlan Budához. Nem halogatható tovább a János Kórház korszerűsítése sem. S bár az említett objektumok esetében évtizedes mulasztásokat görgetünk

magunk előtt, számtalan más, fontos beruházás is megvalósításra vár. Egyre nagyobb igény mutatkozik a rendezett környezet, a jó minőségű utak, a virágos terek és közparkok iránt is. E tekintetben valódi szemléletváltás tanú lehetünk. Korábban az emberek azt tartották, hogy ami a lakásuk falain kívül van, az nem rájuk tartozik, azt oldja meg az állam. Ma azt látom: részesei akarnak lenni lakóhelyük rendjének, és tesznek is érte. Mind jobban tudatosul, hogy az adóforintjaikból rendben tartott környezet hozzájárul jobb közérzetükhöz.

” Napjainkban már a nagyvárosokban is sok jele van annak, hogy a felnövekvő nemzedék kötődik szűkebb lakhelyéhez.

– A környezet rendezésére időt is szánnak a városrész lakói?

– Napjainkban már a nagyvárosokban is sok jele van annak, hogy a felnövekvő nemzedék kötődik szűkebb lakhelyéhez. Bebarangolják tájait, kutatják a múltját. Egészséges lokálpatriotizmusuknak újabb teret adhat Fogadj örökbe egy közterületet! elnevezésű programunk. Az elmúlt években ugyanis számtalanszor tapasztaltuk, hogy a milliárdokért kialakított parkot, a felújított játszótérrel feleltlenül összefirkálják, megrongálják, és ezzel jelentős anyagi károkat,

sok bosszúságot okoznak. Ha most egy intézmény, iskola vagy lakóközösség „örökbe fogad” mondjuk egy közparkot, az azt jelenti: felelősséget vállal érte, kicsit a magáénak érzi, és más szemmel tekint rá. Forróság idején megöntözi a dísznövényeket, eső után kigyomlálja a gázt, és jelzi, ha valami javításra szorul. Úgy gondolom, ez a kezdeményezés is közösséget épít. Azt várjuk tőle, hogy már a legfiatalabbak szokjanak rá környezetük védelmére, tiszteletére, hogy magától értetődő legyen számukra is a tömegközlekedési eszközök kulturált használata, a szelektív hulladékgyűjtés és az együttélés sok más hétköznapi szabálya.

– A II. kerület igen öntudatos civil közösség, és ebből az együttműködésen kívül számos konfliktus is adódik. Mennyire jellemzi munkájában a konszenzusra való törekvés?

– A kerület értékeinek megóvására és fejlesztésére nap mint nap számos civil javaslat érkezik. Minden indítványban a jobbító szándékot látom. A közös gondolkodás részének tekintem, ha a velünk élők új témákat, kérdéseket vetnek fel, vagy éppen a hiányosságokra világítanak rá. De mivel a városrészünk 88 ezer ember otthona, esetenként a véleménykülönbség sem kerülhet el. Persze az sem ritkaság, hogy civil körök állnak egy-egy partikuláris akaratérvényesítés mögött. E köröket és mozgalmakat ennek ellenére az intézményrendszer fontos elemeinek tartom, mert sokat segítenek a részérdekek megjelenítésében, látókörünk szélesítésében. Azt azonban nem fogadom el, hogy a pártpolitikai tiszt-

» Az egész rendszer kialakítására és működtetésére kaptunk felhatalmazást

ségükben leszerelt régi arcok most civil köntösben váljanak hangadóvá. Mindenkor érdekeltek vagyunk a legjobb megoldások feltárásában, de a hangulatkeltésre nincs igényünk.

– A II. kerület sokak szemében egyenlő a jómódú Rózsadombbal. Pedig ennél sokkal összetettebb. Magja, a Víziváros jellegében egészen eltér a kisvárosias Pesthidegkúttól. Hogyan kezelik a társadalmi különbségekből adódó feszültségeket?

– Kétségtelen, hogy a budai lakóövezetben az adóbefizetés éves össze-

ge meghaladja az országos átlagot, de nekünk is bőven vannak előregedő városrészeink, segítségre szoruló embertársaink. A lakosság hat százaléka részesül valamilyen szociális juttatásban. Olyan rendszer kialakítására törekszünk, amely – anyagi erőnkhez mérten – képes megfelelő segítséget nyújtani minden rászorulóknak. Nem könnyű összhangot találni az igények között, mert a segélyezettek minden korosztálya és rétege fontos számunkra. Nem merülhet fel úgy a kérdés, hogy mi kapjon elsőbbséget: az időskori ellátás összegének emelése, a beteg

gyermekét nevelő szülő, a pályakezdő fiatal támogatása, egy új óvoda megnyitása, egy bázishely építése a kalódó gyerekek számára vagy bármely más szociális segítség, mert az egész rendszer kialakítására és működtetésére kaptunk felhatalmazást. Fontosnak tartom az empátiát, azt, hogy minden rászoruló ember helyzetét átérezzük. Ennek kell megjelennie a mérlegelés felelősségében, jóllehet a döntés olykor konfliktusok vállalásával jár.

– A támogatási rendszer működtetésén kívül hangsúlyt kapnak az életminőséggel összefüggő fejlesztések is?

– Igen. A parkjaink számát is azzal a szándékkal gyarapítottuk, hogy lakosaink mind több pihenőidőt tölthessenek el a zöldben. A gyerekek 20 játszótérre vehetnek birtokukba. Közel 500 millió forintos beruházás valósult meg a közelmúltban a Pokorny József Sport- és Szabadidőközpont átadásával, amely az utánpótlásképzés fő bázisa lett Pesthidegkúton. Évente mintegy 5000 diákot mozgatnak meg kerületi futóversenyeink. Itt kell említenem a kerékpáros közlekedés helyi fejlesztésének szándékát is, hisz' ez is hozzájárul a levegő tisztaságához, az egészségesebb életmóddhoz. Gondolunk az idősekre is: internettanfolyamot, nyugdíjas-akadémiát szervezünk számukra, és igényt tartunk a tudásukra, az élettapasztalatukra.

– Mi motiválja ennyi év után is a munkájában?

– Itt születtem, és itt élek 41 éve. Ismerem a kerület minden utcáját, tereit, örzöm múltjának gazdag örökségét és a jelen értékeit, osztozom lakóinak minden gondjában, örömeiben. A választók nagy többsége nemrég újra megerősítette, hogy kedvezően ítéli meg mindazt, amit a városrész nyugodt fejlődéséért, biztonságáért a munkatársaimmal elvégezhettem. Nincs ennél megbízhatóbb közvélemény-kutatás. Az advent nagy hagyományú közösségi programjain idén is átélhetem, hogy része vagyok a kerület életének, hogy egy lehetek a sok jó szándékú polgár között, akikkel összefogva ezt a szép városrészt a jövőben még vonzóbbá, még élhetőbbé lehet tenni.